

Dijous 22.03.12

Informació Notícies

Notícies

Dimarts 20.03.2012 15:37

El IEC s'afegeix a la defensa del català a les Illes

El Moviment per la Llengua ja suma més de 7.500 adhesions

Tweet < 9 0 Me gusta

L'Institut d'Estudis Catalans ha mostrat el seu suport al **Moviment per la Llengua**, que ja suma prop de vuit mil adhesions entre personalitat i entitat representatives de diversos sectors de la societat. El IEC diu que és 'conscient de les greus conseqüències que les mesures legislatives anunciades pel Govern actual de les Illes Balears poden comportar per al futur de la llengua catalana' i es mostra confiat que el Moviment per la Llengua 'contribuirà a recuperar la sensatesa que ha de presidir el comportament de tots els governants i a evitar una fractura social que tindria conseqüències molt greus, no solament per al futur de la llengua pròpia i patrimonial de les Balears, sinó per a la convivència harmònica entre tots els ciutadans.'

El IEC recorda que ja va assumir com a pròpies les al·legacions presentades per la Universitat de les Illes Balears contra l'avantprojecte de llei de funció pública, que suposaria 'la ruptura indirecta del marc de convivència lingüística adoptat per unanimitat en l'inici de la transició democràtica'.

MOVIMENT PER LA LLENGUA ja són: **007677** inscrits

Signa la petició La teva ajuda és important

El signant d'aquesta petició autoritza a Moviment per la Llengua a remetre les dades aquí recollides al Parlament Balear per exercir el dret de petició. El signant podrà consultar, rectificar o eliminar en qualsevol moment aquestes dades.

Recordar que les persones que ja hagin signat la petició mitjançant el formulari anterior, no és necessari que tornin a signar.

Form fields: Nom, Linatge, D.N.I., Població, Correu electrònic, Digues la teva: [Text area]

Buttons: Signa

Enllaços

'No volem llençar la tovallola, seguirem defensant el català' El Moviment per la llengua, constituït fa menys de dos mesos a Sa Pobla, ja aplega milers d'adhesions (18.03.2012).

Publicitat

Facebook

VilaWeb en Facebook

Me gusta 18,025

- Portada Europa Press Lletres Tecnologia Música Gastronomia Finances Reportatges Locals VilaWeb TV Canals VW TV Altres TV L'Internauta a iTunes Mail
- Obert Editorial Blocs Opinió contudent Anàlisi Dels lectors Portada Què és? Apuntar-s'hi Gestió Ajut Blocs Correu Revista
- mensual Contacte Implicats Mètode Cetrencada Tornaveu Núvol Forums a Facebook a Twitter Xat Enquestes Debats 15anys Capde7mana Cursos Diari
- Escola EscolesenXarxa Estudia.cat Visites redacció Correu Android iPhone Nosaltres.cat Edicions PDF Llibre d'Estil Oratge Biblioteca Hemeroteca Butlletí Espai
- Vilaweb Cursos La nova redacció Lloguer espais Visites escoles Habitatge Compra/Venda Feina Agenda Serveis Vehicles L'Aparador 15 anys Història Tu i
- VilaWeb Aquell dia

PORTADA

Setge a la llengua

Presentació de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears, creada per a lluitar contra la política lingüística del PP.

La resposta al setge

L'ofensiva contra el català decretada pel govern de Bauzà ha despertat una forta resistència, liderada per l'Obra Cultural Balear.

Tot d'una de començar a governar les principals institucions de les Illes, el mes de juny passat, el PP, per ordre directa de Bauzà, eliminà dels consells insulars, del govern i de l'Ajuntament de Palma els departaments de normalització lingüística, aduint motius econòmics. La mateixa raó al·legà l'ajuntament de la capital per a eliminar també els intermediaris culturals a barriades de forta immigració, que treballaven per a integrar culturalment i lingüísticament els nousvinguts. L'ofensiva tot just havia començat.

L'ofensiva de tres potes. Oficialment, el PP, segons que ha expli-

cat diverses vegades a EL TEMPS Rafael Bosch, conseller d'Educació i Cultura i portaveu del govern balear –vegeu l'entrevista publicada al número 1.425– vol fer efectiu a les Illes el sentit de la sentència del Tribunal Constitucional espanyol–en ocasió de la reforma de l'Estatut de Catalunya–, i el desenvolupament per part del Tribunal Suprem. Segons els redactors de la sentència, de la consideració de llengua pròpia no es pot derivar que el català sigui l'única llengua a cap àmbit públic: "Nosaltres creiem en dues llengües vehiculars –a l'administració, a l'ensenyament...– i no sols una."

L'estratègia es recolza en tres potes. La primera és l'administració, que és el detonant de la polèmica actual. L'objectiu és de canviar *de facto* la llei de normalització lingüística a través de la modificació de la llei de funció pública. En aquesta reforma s'introdueix la degradació del català de requisit a mèrit per a accedir a l'administració i, entre més conseqüències, que tota la paperassa que emet l'administració no necessàriament sigui –com fins ara– en català. Segons el projecte de llei –aprovat divendres dia 16, una setmana abans de la manifestació de l'Obra Cultural Balear per a protestar, precisament, contra aquesta mesura–, els funcionaris que atenguin el públic hauran de saber català forçosament. Tanmateix, com diu el sindicat STEI-1, es tracta, de fet, d'una castellanització de la major part de l'administració pública.

La segona pota és l'ensenyament. El govern ha anunciat que a la campanya de matriculació d'alumnes per al curs vinent els pares podran elegir

Setge a la llengua

PORTADA

la llengua en què volen que els seus fills siguin escolaritzats fins a 6 anys. Segons el conseller Bosch, "això ho preveu l'article 18 de la llei de normalització lingüística". No obstant això –tal com asseguren l'STEI i l'OCB, entre més–, aquesta mesura obre la porta a una progressiva castellanització de l'ensenyament. El PP argumenta que l'objectiu és acabar l'ensenyament secundari obligatori havent après les dues llengües, segons la llei; i, per a ells, "amb tot en català no es garanteix. Per molt que hi hagi una posició social dominant del castellà, la riquesa, les normes, el vocabulari, etc. del castellà només s'aprenen a l'escola si és llengua vehicular, no amb unes poques hores cada setmana". El govern, doncs, vol imposar que el castellà sigui també vehicular a tot l'ensenyament obligatori.

De moment, l'executiu no ha explicat com farà possible l'elecció de llengua fins a 6 anys. Quant a Secundària, tot i que tampoc no s'ha explicat com hi farà vehicular el castellà, segurament cercarà una via semblant a l'anomenat *decret de trilingüisme* –imposat pel conseller Francesc Fiol, del PP, el curs 2006-2007– que preveia l'ensenyament en anglès, en castellà i en català. Allò va ser flor d'un dia perquè era progressiu i el nou govern sorgit de les eleccions de 2007 el va derogar. Possiblement, ara se cercarà una fórmula d'aquesta mena per a deixar sense efecte el decret de mínims que assegura almenys el 50% de l'ensenyament en català.

Totes les mesures lingüístiques a l'ensenyament han aixecat una potent resposta crítica. El sindicat majoritari al sector, STEI –Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes– s'hi mostra radicalment contrari. Un grup de docents d'aquest sindicat han creat l'Assemblea de Mestres i Professors en Català, amb l'objectiu, entre més, d'"organitzar una resistència dura i duradora" contra l'actitud

del PP envers el català a l'ensenyament. En aquest mateix sentit, molts professors han penjat llaços fets amb banderes catalanes a les façanes dels instituts i escoles com a protesta. La conselleria d'Educació n'ha ordenat la retirada, amb l'excusa que "als centres públics no es poden fer campanyes de rerefons polític".

La tercera pota de la política lingüística conservadora es desenvolupa en l'àmbit dels mitjans de comunicació públics. Per una banda, s'ha tancat Ràdio i Televisió de Mallorca. Malgrat que la presidenta del Consell Insular, Maria Salom, de la qual depèn, va parèixer que feia un intent de no tancar-la del tot, el president Bauzá va ordenar de complir estrictament allò que havia dit a la campanya electoral: fer baixar la barrera, en poques paraules. I el mes de desembre passat es tancà. D'aquesta manera, a la pràctica, i encara que fos amb l'excusa de les retallades de despeses –no eren pas tan fortes: el pressupost era d'uns 9 milions–, s'eliminaven una ràdio i una televisió exclusivament en català que, malgrat que no havien tingut mai gran audiència, sí que tenien prestigi.

Quedava IB3. Però des de tot d'una es veié que la ràdio i la televisió públiques de les Balears també sofririen fort i ferm. El govern va anunciar, per una banda, que el pressupost per a enguany seria de 30 milions –era de 57 el 2010 i també el 2011, i més de 100 quan començà les emissions regulars, el 2006–, la qual cosa ha portat a una reducció brutal de programació pròpia; i, per una altra, que allò que no fos producció pròpia –televisions i sèries– seria emès en castellà, perquè "doblar-ho costa molt i no tenim diners". Novament, l'excusa econòmica. Allò que no costa gens, perquè ja ho tenia, és la possibilitat d'emetre en multilingüe, de manera que l'espectador, que d'entrada rebia l'emissió en català, si volia podia rebre-la en versió ori-

Cartel que convocava la manifestació de diumenge, organitzada per l'OCB.

ginal o en espanyol. Ni això. S'ha eliminat aquesta possibilitat. Tota la producció aliena és en castellà.

L'oposició política, l'OCB i el Sindicat de Periodistes de les Illes Balears (SPIB) han criticat durament els canvis lingüístics imposats perquè consideren que una televisió de les Balears que no sigui totalment en català "no té raó de ser" (OCB). Però el nou director general, l'ex-senador del PP José Manuel Ruiz, i el govern afirmen ara i adés que d'ençà que s'emet també en castellà "l'audiència ha pujat més d'una tercera part".

La contraofensiva. Tan bon punt es va presentar l'avantprojecte de reforma de la llei de funció pública, l'OCB va encapçalar el moviment de protesta contra la intenció governamental. La primera passa fou canalitzar totes les al·legacions possibles. Se'n van presentar més de 12.000, que demanaven la retirada de l'avantprojecte. Realment, una fita. Tot amb tot, les reaccions del govern no deixaven cap escaleta de dubte: no pensava canviar gens ni mica allò que havia previst. Ho explicà al parlament, en diverses ocasions, el conseller d'Administracions Públiques, Simó Gornés.

L'executiu, tal com l'OCB ja preveia, s'hi mostrà insensible. En aquest punt, diu el president de l'entitat,

El moviment per la llengua, encapçalat per l'OCB, aplega tots els partits llevat del PP, sindicats i una munió d'entitats

PORTADA

Setge a la llengua

FOTILATS PER MALLORCA

Portaveus de Jubilats per Mallorca, el 22 de febrer passat, quan anunciaren, en una conferència de premsa davant el Parlament, que a partir de l'1 de març començarien la vaga de fam en protesta per la degradació legal del català. Jaume Bonet és al centre de la imatge, amb bufanda grisa.

Jaume Mateu, "era clar que no ens quedava més remei" sinó convocar mobilitzacions, és a dir, "reaccionar contra l'agressió". Durant les darreres setmanes, a diversos pobles de Mallorca l'OCB hi ha organitzat actes de reivindicació del català. Tot plegat ha estat una manera eficaç d'encalçar els motors de la maquinària, en un *crescendo* que haurà fet el cim aquest diumenge a Palma –després de tancar aquesta edició–, a la manifestació contra les mesures degradadores del català i per un "Sí a la llengua" popular i massiu. Pocs dies abans de la manifestació, Mateu confiava a EL TEMPS que esperava que hi acudís una gernació.

A aquest moviment per la llengua s'hi han afegit els partits polítics de l'oposició, tant els que tenen representació parlamentària (PSOE, PSM-IV-Entesa) com els que no (Convergència per les Illes, ERC...), a més de sindicats (STEI, UGT, CCOO), associacions diverses reunides al Consell

de la Societat Civil –format per més de cinquanta entitats, entre les quals Unió de Pagesos, els sindicats, el GOB, l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, Lobby de Dones–, que té per objectiu lluitar contra les retallades en els serveis públics, els Joves per la Llengua. Jubilats per Mallorca... I s'hi han adherit tant la Federació Llull –que agrupa l'OCB, Acció Cultural del País Valencià i Òmnium Cultural de Catalunya– com l'Institut d'Estudis Catalans.

L'objectiu de tots plegats és que el govern rectifiqui i, en vista de la mobilització popular, "s'adoni que no pot continuar atacant el català", diu Jaume Vicens, de Jubilats per Mallorca.

El president de l'OCB, Jaume Mateu, diu que la rectificació és improbable i, "per tant, caldrà no defallir gens ni mica a partir de l'endemà de la manifestació i també a partir de l'endemà del dia que s'aprovi la reforma de la llei de funció pública".

Vaga de fam. Entre les respostes a l'anunci del govern, es destaca la vaga de fam que ha organitzat Jubilats per Mallorca. Al moment de tancar aquesta edició, el professor Jaume Bonet ja feia tres setmanes que no havia ingerit aliments sòlids amb l'objectiu de protestar contra "la voluntat del govern d'exterminar el català". A partir d'aquesta setmana, Jubilats per Mallorca –segons que explicà a aquest setmanari el portaveu de l'associació, Jaume Vicens– estudiava d'ampliar el nombre de vaguistes de fam –s'hi incorporaria Bartomeu Amengual. Vicens destaca que "la resposta que hem tengut ens referma la necessitat de fer aquesta acció". El portaveu de Jubilats per Mallorca considera que, "veient com actua el govern, que ja ha aprovat el projecte de llei que degrada el català, estam més convençuts que mai de continuar la vaga de fam".

Miquel Payeras

PORTADA

Setge a la llengua

“L’avantprojecte del govern balear transgredeix l’Estatut de les Illes”

El president de l’Institut d’Estudis Catalans, Salvador Giner (Barcelona, 1934), analitza les conseqüències que poden tenir les iniciatives del govern balear contra la llengua.

Al’avantprojecte de llei de funció pública elaborat pel Govern de les Illes Balears, el coneixement del català passa de requisit a mèrit. Quines conseqüències pot tenir, això?

—L’avantprojecte ens preocupa, tot considerant que ens preocupem per la llengua a tots els territoris on es parla. De fet, segons l’Estatut d’Autonomia de les Illes Balears, l’autoritat lingüística —la normativització, la correcció o la lexicografia— és dipositada en la Universitat de les Illes Balears (UIB), que ens reconeix a nosaltres com a acadèmia de la llengua catalana. A més, tenim una delegació a Mallorca, un conveni amb l’Institut d’Estudis Eivissencs i amb l’Institut Menorquí d’Estudis. Hem llegit l’avantprojecte i ens neguitejava. La UIB, a través de la seva rectora, va fer una carta amb al·legacions a aquest avantprojecte de llei de funció pública. Nosaltres hem estudiat aquesta carta punt per punt i assumim totalment allò que diu. Ens identifiquem amb totes les al·legacions presentades per la UIB.

—L’administració, si s’aprova l’avantprojecte, no tindrà l’obligació de fer servir el català en els documents, com fins ara.

—No cal ser advocat per a veure que l’avantprojecte transgredeix la normativa de l’Estatut d’Autonomia de les Illes Balears que diu, a l’article 4, que “la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears té, juntament amb la castellana, el caràcter d’idioma oficial”. Per tant, s’hauran de saber totes dues, no? Però, a més, el punt 3 d’aquest article diu que “les institucions de les Illes Balears han de garantir l’ús normal i oficial dels dos

idiomes” —per tant, també de la llengua catalana— i que “han de prendre les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i han de crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears”. Igualtat plena! És a dir, pel que fa als drets dels ciutadans de les Illes, l’avantprojecte és flagrant. No hi cap més interpretació. Estic segur que el membre del Tribunal Constitucional més hostil a les *lingues regionals* —que diuen a França—, no té alternativa amb un text tan clar i específic. Fins i tot el més cretí l’entén. Aquesta és la seva llei. Per tant, espero que el president del govern balear entengui que algú l’ha aconsellat malament. Vull creure que ho han fet de bona fe, però s’han equivocat.

—I si no rectifiquen?

—Han de rectificar. És una violació de la llei. Els governs han de vetllar per l’aplicació de la llei. Això no és el Congo Belga.

—Que el català passés de requisit a mèrit seria desoficialitzar el català?

—Això seria insidiós. Hem constatat que un avantprojecte violaria la llei si s’aprovés. Per tant, hem de dir “alto!”. Ha avisat la senyora rectora de la UIB i el IEC subscriu la seva carta fins a l’últim punt. No cal que fem una altra declaració. Moltes altres institucions, entre les quals Obra Cultural Balear, també hi estan d’acord. Jo no entro en política, però si jo fos del partit del president Bauzá, no trobaria políticament intel·ligent aquesta decisió. No entenc què hi guanyarà. Ha de procurar no fer-se gaires enemics. Però desconec els seus càlculs.

—Els seus predecessors en el càrrec —els del seu mateix partit— no van fer guerra contra la llengua.

—Havien tingut una actitud molt més assenyada. El seu partit a les Illes Balears havia tingut una actitud més cauta i menys agressiva contra la cultura catalana i la llengua. És obvi. En canvi aquesta política, o el que reflecteix aquest avantprojecte, és insidiós, perquè em sembla una manera subtil d’anar soscavant la llengua catalana. Si es repeteix amb més mesures, és veurà clar quina és la seva última intenció.

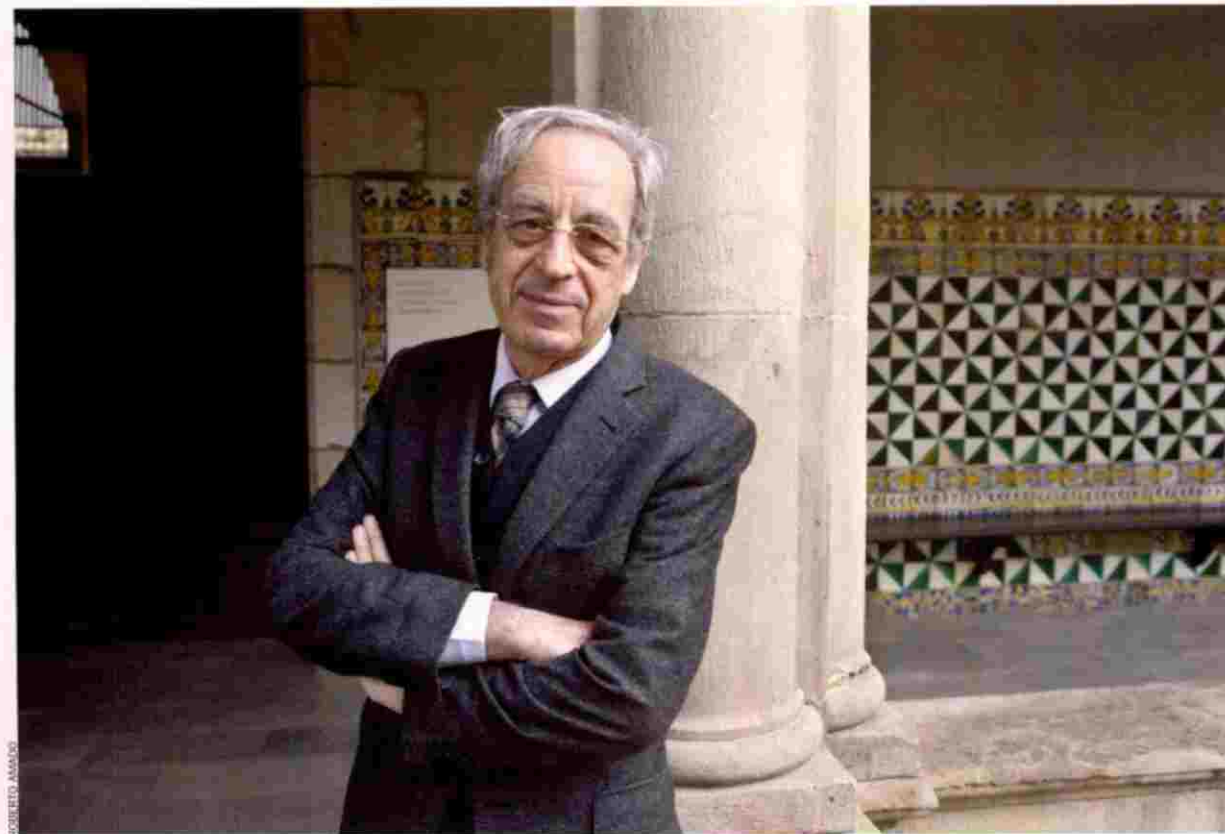
—Paral·lelament s’ha anunciat que hi haurà ordre d’Educació perquè els pares puguin elegir la llengua dels nens fins a sis anys quan comenci el període de matriculació a l’abril o al maig. Això obre la porta a reduir l’ensenyament del català per sota del 50%, percentatge que es garantia fins ara.

—Per això dic que és insidiós. Fa l’efecte que aquesta política de castellanització i soscavament del català a les Illes té diversos fronts. Quan no ataquen pels funcionaris, ataquen per l’escola. A Catalunya s’ha provat que la immersió lingüística ha donat resultats extraordinaris, no crea friccions i hem trobat una fórmula admirable que es podria aplicar a tot Europa. A les Balears podrien mirar què fan en uns altres llocs perquè no grinyoli la seva política lingüística. No sé pas què busquen. No s’entén que, a la terra de Ramon Llull, vulguin anar contra la seva llengua i contra el seu Estatut, que també la defensa al preàmbul: “La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la nostra cultura i tradicions són elements identificadors de

Setge a la llengua

PORTADA

ROBERTO ALONSO

la nostra societat i, en conseqüència, són elements vertebradors de la nostra identitat." Si la llengua catalana és "element vertebrador" no pots fer res per a socavar-la.

—El tancament de Ràdio Televisió de Mallorca i la inclusió a IB3 de sèries i pel·lícules en castellà és preocupant?

—Sí. I és preocupant que demà o demà passat en surtin més. Espero que no continuï.

—Què ha de fer l'Institut, si això continua?

—Un Institut no és un moviment social, sinó l'acadèmia nacional, reconeguda mundialment per la Unió Acadèmica Internacional, que és la confederació mundial d'acadèmies. Hem de vetllar per la llengua i la normativització de la llengua en tots els territoris. Per tant, ens hem de pronunciar. I podem donar suport a alguna activitat.

—Heu donat suport al Moviment per la Llengua de les Illes.

—Evidentment. Si cerquen suport, en tindran. El Govern de les Illes Bale-

ars ha de saber que la nostra jurisdicció lingüística s'estén arreu dels territoris de parla catalana i no es pot menystenir. El president de la Secció Filològica mateix, Isidor Marí, és eivissenc.

—A Catalunya hi ha hagut una campanya contra la immersió fent servir els jutjats. L'atac contra la llengua és coordinat?

—És possible. Ara hi ha molta gent que diu: "Jo no crec en la teoria de la conspiració." Jo, que he estudiat una mica de sociologia, puc parlar sobre el tema: que tot sigui conspiració al món, és fals; però que no n'hi ha, de conspiracions? Des de la mort de Cèsar fins avui, que n'hi ha! És conatural. La gent conspira. La gent prepara estratègies. Per què no pot haver-hi una estratègia contra la llengua? Pot passar que el primer recurs hagi estat d'uns pares que no hagin entès la immersió. Entesos. Però després hi ha hagut molta més gent que han vist en aquest recurs una cosa interessant per a ells. I han conspirat: s'han reunit per a preparar estratègies contra la immersió

perquè els interessa o veuen el món d'aquesta manera.

—La sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya valida la immersió, però les famílies presentaran un recurs al Suprem.

—El TSJC diu, d'una banda, que la immersió és legal, però acorda de mantenir els drets de les famílies que els fills s'eduquin en llengua castellana. No calia ser jurista per a veure que això és passar un ferro roent al Suprem o més enllà, al Constitucional o a Estrasburg. És una sentència clara amb la primera frase i clara amb la segona. I la primera i la segona no es contradueixen, però s'obre una esclatxa. Jo suposo que el Suprem no invalidarà la sentència del TSJC, perquè això voldria dir que tota la immersió lingüística se'n va en orris i les conseqüències serien catastròfiques: sobretot per a ells, perquè això significaria una mobilització immediata del poble català. No els convé.

Alex Milian

I el castellà com a requisit, no és un obstacle?

ISIDOR MARÍ
President de
la Secció
Filològica
Institut
d'Estudis
Catalans

Sense fer cap cas de l'enorme quantitat d'alegacions presentades en contra de l'avantprojecte –ni tan sols de les més qualificades, com la de la Universitat de les Illes Balears, que és «La institució oficial consultiva per a tot el que es refereix a la llengua catalana» (art. 35 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears)–, el Govern del PP ha decidit presentar al Parlament el projecte de Llei de funció pública que elimina en la selecció de funcionaris el requisit de coneixement d'una de les dues llengües oficials, precisament la llengua pròpia i patrimonial de les Illes Balears, per la qual el marc legal vigent obliga a vetlar especialment.

El pretext que se suposa que justifica aquesta decisió és que així no hi haurà obstacles per seleccionar les persones més ben qualificades.

És evident que aquesta decisió es basa en una curiosa concepció d'igualtat, segons la qual hi ha uns ciutadans més iguals que els altres i una llengua oficial més igual que l'altra. En efecte, el fet de mantenir el requisit de coneixement del castellà introdueix una desigualtat flagrant entre les llengües oficials. Com que les persones no neixen sabent castellà, tots els illencs que tenen el català (o un altre idioma) com a llengua personal pròpia hauran d'aprendre castellà si volen accedir a la funció pública, mentre que els de llengua personal castellana seran eximits d'un requisit equivalent respecte a l'altra llengua oficial. Això no sembla gaire coherent, per tant, amb el dret dels ciutadans «a accedir a la funció pública en condicions d'igualtat» (art. 14.2 de l'Estatut).

I tampoc mereixen gaire credibilitat ni confiança els arguments que donen els representants del govern sobre la manera com pensen assegurar, a partir d'ara, que es respecti l'article 14.3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears: «Els ciutadans

de les Illes Balears tenen dret a adreçar-se a l'Administració de la Comunitat Autònoma en qualsevol de les seves dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada.» Si fins avui aquest dret ja no era generalment respectat, com podem creure que ho serà eliminant el requisit de coneixement de les dues llengües oficials?

“Conec personalment bastants de membres del PP i sé que no poden compartir aquesta voluntat de subordinar i marginar la nostra llengua»

Però, tornant a l'argument principal: si se suprimeix el requisit de coneixement d'una llengua oficial perquè d'aquesta manera no es posaran obstacles a les persones més ben qualificades, el govern del PP hauria de ser coherent i no discriminar tots els altres europeus altament qualificats que vulguin accedir a la funció pública a les Balears. Si som tan cosmopolites, recordem que la Unió Europea es basa en el principi de lliure circulació dels professionals, i que molts europeus altament

qualificats, fins i tot residents a les Balears, es veuen exclosos de l'accés a la funció pública pel fet de no conèixer el castellà.

Per què no se suprimeix aquest requisit? Naturalment, es dirà que la raó és òbvia: perquè el castellà és una llengua oficial per a tots els espanyols, i tots els funcionaris tenen l'obligació de conèixer-lo.

Ah! I el català no és una llengua oficial per a tots els illencs? O és una llengua oficial de segona, fins i tot a la terra on és històrica i patrimonial?

D'altra banda, la nova llei, de passada, invalida altres aspectes crucials de la Llei de normalització lingüística a les Balears aprovada per unanimitat el 1986, de manera que trenca unilateralment i sense contemplacions l'acord de convivència fundacional del nou període democràtic i el compromís d'arribar a la igualtat entre les llengües oficials.

En definitiva, estam a punt de veure consagrar i legitimar la desigualtat lingüística, i desvirtuar la democràcia de veritat, que no és la imposició de la majoria sobre la minoria, sinó el govern de la majoria d'acord amb l'interès general i el respecte de les minories.

Conec personalment bastants de membres del PP i sé que no poden compartir aquesta voluntat de subordinar i marginar la nostra llengua amb la força dels vots, simplement per acontentar uns sectors que volen viure en aquestes illes d'esquena a la nostra llengua, sense fer el més mínim esforç per conèixer-la i respectar-la. Vull creure que encara queda una mica de dignitat democràtica entre els votants, els militants, els parlamentaris i els governants del PP.

És l'hora de recordar-los el crit de Jaume I a la batalla de Portopí, davant la covardia d'alguns dels combatents: «Vergonya, cavaillers, vergonya!»

Aquestes illes no es mereixen una humiliació com la que es vol perpetrar. Encara som a temps d'evitar-ho.

Però si tots els clams que fins avui s'han aixecat al final resulten inútils, que sàpiga tothom que sempre serem a temps de recuperar la dignitat i que lluitarem com mai abans per tal de restablir-la.

Text: **Cristina Polls**

PALMA Isidor Mari (Eivissa, 1949), president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, es mostra optimista amb el futur de la llengua i confia que el Partit Popular recapitarà sobre la seva política lingüística.

Com valorau la modificació de la Llei de la funció pública?

No es tracta d'una simple modificació de la llei, sinó d'un fet molt més greu: la ruptura unilateral i encoberta del consens unitari que representa la Llei de normalització lingüística aprovada per unanimitat el 1986, i amb un Govern del PP! És una regressió tremenda als temps predemocràtics i contrària a la tendència universal cap a un plurilingüisme equitatiu i sostenible, en què cada llengua, en l'espai on és patrimonial, pugui tenir el màxim reconeixement.

Quin impacte creis que tindrà la modificació de la llei?

Si s'aprova en els termes actuals, aquesta llei provocarà d'entrada una fractura i una confrontació de conseqüències imprevisibles, sobretot en el context de crisi econòmica i social que vivim. És una insensatesa i una temeritat impròpia de governants democràtics seriosos. Serà molt difícil, després d'això, que es pugui recuperar el consens intercultural, cosa imprescindible en una societat tan diversa com la de les nostres illes.

El Govern ha dit que, perquè els ciutadans puguin ser atesos en català, les persones d'atenció al públic en sabran.

Parlar és molt fàcil, però tots coneixem quines són les possibilitats reals d'usar la nostra llengua amb les administracions de dependència estatal, que es guien per aquest suposat principi: hi ha algú que pugui usar

Isidor Mari

PRESIDENT DE LA SECCIÓ FILOLÒGICA DE L'IEC

“Mai no s'havia fet una política lingüística tan temerària”

sense problemes el català davant dels organismes estatals, els jutjats, els cossos i forces de seguretat, etc.? Fa temps que s'ha comprovat que les persones que accedeixen a un lloc de treball sense acreditar uns determinats coneixements lingüístics, rarament els aconsegueixen més tard amb curssets voluntaris. Tot això són paraules buides.

Caldria eliminar el requisit del castellà perquè el català gaudeixi del mateix prestigi que el castellà com a llengua oficial?

No és això: el problema no és que es mantingui el requisit d'acreditar coneixements de castellà, sinó que es creï una desigualtat flagrant suprimint el requisit d'acreditar la llengua oficial pròpia d'aquestes illes, amb l'excusa que pot representar un obstacle perquè arribin a ser funcionaris persones “molt qualificades”.

Què cal fer, doncs?

La manera lògica de regular les exempcions a l'hora d'acreditar el coneixement d'una llengua oficial seria la inversa de la que adopta aquest projecte de llei:

delimitar restrictivament les excepcions en què pot ser justificat que algun funcionari no necessiti conèixer (gaire) les dues llengües oficials.

Què pensau de la perspectiva que, a canvi que els pares puguin triar la llengua d'ensenyament primerenc dels seus fills, es trenqui el model d'escola en català?

El nostre model educatiu de conjunció inclusiva centrada en la nostra llengua com a vehicle

d'aprenentatge respon a principis universalment reconeguts com els més vàlids: en qualsevol comunitat cultural no subordinada o colonitzada, la llengua habitual d'aprenentatge és la llengua històrica patrimonial de la societat corresponent, i això sempre s'ha de combinar amb els principis d'inclusivitat, respecte de la diversitat i no segregació en grups diferents, per motius lingüístics o d'altre tipus.

Com veis el model educatiu actual?

El model educatiu actual assegura la doble competència en català i castellà, un altre compromís irrenunciable des de la Transició. Alguns han volgut donar a entendre que no s'arriben a tenir prou coneixements de castellà, però els resultats avaluats ho desmenteixen. Ara bé: no em consta que hi hagi hagut mai cap polític del PP que s'hagi interessat per comprovar si els coneixements de català, gallec o basc són satisfactoris.

El PP va eliminar, tot just entrar, la Direcció General de Política Lingüística. A què creis que respon? Els governs

del PP sempre havien respectat aquesta direcció general.

No sé a què respon, però és evident que cap altre govern anterior no ha fet una política lingüística més radical, més unilateral i mancada de consens, amb més costos socials i amb més imprudència temerària.

Què opinau de la defensa que fa el president Bauzá de les varietats lingüístiques a les Illes (menorquí, mallorquí, eivissenc i formenterer)?

En alguna ocasió ha mostrat que en té un coneixement escàs, encara que digui que les vol defensar, com quan va dir que a les Balears havíem de dir tassó i moix, i no got o gat. Aquestes dues paraules són precisament les habituals a Menorca, Eivissa i Formentera, i les primeres són més habituals a Mallorca. I tots ens enriqueixim coneixent-les i usant-les sense restriccions mentals, al costat de l'estàndard general.

I què opinau de la castellanitzaçió d'IB3, que ara només emet cinema en castellà?

Deu ser una mostra més de voler anar endarrere, com els

La modificació de la llei és una regressió als temps predemocràtics”

En defensa del català

Suport a la manifestació de l'OCCB

La Federació Llull, formada per l'Obra Cultural Balear, Acció Cultural del País Valencià i Òmnium Cultural, ha fet públic el seu suport a la manifestació que diumenge recorrerà Palma amb el lema “Sí a la nostra llengua”. L'entitat considera que cal actuar de manera conjunta davant les agressions a la llengua catalana que el PP promou en els diversos territoris dels Països Catalans. Per la Federació Llull, el Govern de Bauzá ha iniciat una ofensiva lingüística sense precedents.

Desobediència civil

El president d'Esquerra a Mallorca animà ahir, a través d'un comunicat, a la “desobediència civil massiva” als centres educatius perquè no lleuin els llaços de les seves façanes, tal com ha demanat la Conselleria d'Educació.

ARCA i la llengua

Valor patrimonial de primer ordre

ARCA considera que la llengua pròpia de les Illes Balears és un valor patrimonial de primer ordre. Segons l'associació, és obligació de qui governa “cuidar, estimular el coneixement, la utilització i la posada en valor d'aquest patrimoni immens”. ARCA fa una crida a qui governa perquè abandoni “polítiques que posen en perill un patrimoni que ha costat molt

recuperar”. Així mateix, ARCA vol que aquells qui es dediquen a la política “defensin la nostra cultura i que no utilitzin ara la llengua com a arma política”. Al seu parer, “el consens amb la nostra llengua ens ha duit a grans coses” i, segons explica, “rompre ara el consens, com s'ha fet, és una equivocació que provocarà mals molt difícils de reparar”. ARCA anuncia que serà present en la manifestació de “Sí a la llengua” de diumenge.

Joves de Mallorca

Joves de Mallorca per la Llengua continua fent feina per convocar el jovent a participar en la manifestació de diumenge. L'entitat recorda que cal defensar el patrimoni lingüístic i que, davant de les agressions, s'ha de sortir al carrer i reclamar els drets que, com a catalanoparlants, ens pertocuen, és a dir, la plena presència de la nostra llengua en les institucions públiques. La consigna de Joves de Mallorca per a la manifestació d'aquest diumenge serà “El jovent de Mallorca estima la llengua i diu Sí al català”.

Més adhesions al Moviment per la Llengua

El Moviment per la Llengua ja té noves adhesions: l'Institut d'Estudis Catalans; l'Abadia de Montserrat; l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC); Els Amics de les Arts; Oliva Trencada; els actors Joel Joan, Sergi López i Toni Gomila; Enderrock; Gabriel Janer Manila; el PEN català (Plataforma per la projecció internacional de la literatura i dels escriptors i escriptores dels territoris de llengua catalana); el GOB i l'escola Mata de Junc.

crancs: precisament ara que la tecnologia permet escollir-ne diferents versions (l'original i les doblades), és contradictori que es restringeixin les opcions. No diuen que s'ha de respectar l'opci3n lingüística dels ciutadans?

Pensau que som a temps de salvar el català? Com?

No siguem tremendistes. El català, en general i malgrat tots els obstacles polítics que li posen, és una llengua bastant s3lida. Un sociolingüista basc va dir que les llengües no es perden perquè no les adoptin els que no les saben, sinó perquè les abandonen els que les poden parlar.

Malgrat tot el que fan, us mostrau optimista?

Encara que pugui parèixer ingenu, tenc alguna esperança que el PP recapacitarà. Si continua per aquest camí de confrontaci3n, que també s'està introduint en altres polítiques estatals, més enllà de la llengua, podria portar el país sencer a una crisi d'estat sense precedents i de resultats catastròfics. Però en el pitjor dels casos, hi ha molta gent que aguantarà ferm en defensa de la dignitat i del futur de plenitud que la nostra llengua té la capacitat i el dret d'aconseguir. I si tots ho volem, més aviat que tard ho aconseguirem.

On hem de mirar per no desanimar-nos?

Precisament enguany, que ha estat declarat pel Govern com a Any Antoni Maria Alcover, no estaria malament que tothom -PP inclòs- rellegís la seva *Lletra de convit* de 1901, adreçada "a tots els amics de Mallorca, Catalunya, València i el Rosselló, a tots els amics de la gloriosa, de la potent, de la valenta, de l'estimadíssima llengua materna, parlada fa tants de segles en aquestes heroiques i nobilíssimes regions de l'antiga i famosa nacionalitat catalana". •

L'IES Marratxí no retirà el llaç quadribarrat

La direcci3n de l'IES Marratxí ha desmentit a través de la seva pàgina web que retirà el llaç quadribarrat, tot fent cas de la circular d'Educaci3n. El centre assegura que fou el fort vent que "s'alià amb la Conselleria" per llevar-lo". •

